

Arrest

nr. 227 201 van 8 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VAN OVERDIJN
Messidorlaan 330/box 1
1180 UKKEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 9 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. VAN OVERDIJN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de Bakongo etnie en op X 1981 geboren te X. Uw beide ouders zijn Bakongo en beide afkomstig uit de provincie Uige. U woonde in de wijk Golfe van de gemeente Kilamba Kiaxi en u ging daar ook naar school tot de vijfde graad. De zesde tot achtste graad volgde u in een andere school in een andere wijk van Kilamba Kiaxi en de negende tot twaalfde graad in nog een derde school. Tot slot volgde u een vierjarige universitaire opleiding psychologie aan de faculteit letteren en sociale wetenschappen.

Reeds tijdens uw studies ging u aan de slag als leerkracht in de Bom Deus school, waar u les gaf tot aan uw vertrek uit Angola. Uw vader was reeds jarenlang aangesloten bij het FLEC (een Cabindese onafhankelijkheidsbeweging) en organiseerde vergaderingen bij hem thuis, waar steeds meer mensen naartoe kwamen. In de periode voor uw vertrek organiseerde hij om de twee weken vergaderingen waar ongeveer 15-20 mensen op regelmatige basis naartoe kwamen. In augustus 2017 kreeg hij een waarschuwing van de chef van de wijk dat hij moest ophouden met vergaderingen te organiseren van het FLEC, maar hij bleef verder vergaderingen organiseren in zijn huis. Op 17 oktober 2017 werden uw vader, uw broer R. en uzelf uit het bed gelicht door drie MPLA leden op zoek naar documenten. Ze eisten deze van uw vader, maar hij weigerde ze te overhandigen, zelfs toen in zijn bijzijn uw broer in de voet geschoten werd en u verkracht werd. U verloor het bewustzijn en werd wakker in het ziekenhuis, uw broer en vader werden vermoord. Uw arts, die ook de vergaderingen bij uw vader bijwoonde, kreeg vragen over u van een onbekende. Een vriend van uw vader, P. M., een Cabindees die eveneens de vergaderingen bij uw vader bijwoonde, hielp u Angola te verlaten, uit vrees dat u hetzelfde lot als uw vader beschoren zou zijn. Op 15 december 2017 verliet u Angola, u kwam de volgende dag in België aan. Op 10 januari 2018 vroeg u internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging te vrezen door de Angolese autoriteiten nadat uw vader en broer vermoord werden door MPLA militanten, omdat ze lid waren van het FLEC (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, p. 7, 8, 12 – 14, 16, 17).

Vooreerst valt op dat u slechts een beperkte interesse blijkt te hebben in het hoe of waarom van de inval en in de gevolgen hiervan voor de andere deelnemers aan de vergaderingen van het FLEC in uw ouderlijk huis (CGVS p. 4, 11). Hoewel u verschillende participanten bij naam kende, weet u niet hoe het hen verging, noch deed u hier navraag over (CGVS p. 15). U vroeg nooit aan de vriend van uw vader, zelf Cabindees en eerste secretaris (in Kilamba Kiaxi, waar uw vader tweede secretaris was) waar die mannen naar op zoek konden zijn geweest, noch hield u contact met Pedro om op de hoogte te blijven van eventuele ontwikkelingen met betrekking tot uw problemen (CGVS p. 15 - 17). Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging, worden verwacht dat deze tracht zich te informeren omtrent de evolutie van de problemen die tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst hebben geleid. Dit zou u immers cruciale informatie kunnen verschaffen over het risico dat u momenteel nog loopt. **Dat u heeft nagelaten dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en doet reeds bij voorbaat afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u aangevoerde vrees voor vervolging.**

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er sinds de oprichting van het FLEC in 1963 verschillende splinterbewegingen ontstaan zijn die eveneens de naam FLEC (of FLEK) dragen. De facties zijn het gevolg van interne strubbelingen en ook na de opsplitsing gaan beschuldigingen over en weer. Antonio Luis Lopes, die u als leider van het FLEC benoemt, wordt in verband gebracht met een Cabindese regering in ballingschap in Frankrijk, waar hij de functie van president opneemt, aanvankelijk met Anny Antonio da Silva Kitembo. Deze laatste is tevens voorzitter van het FLEC in België en wordt in 2012 in Parijs vicevoorzitter van het FLEC van Nzita Tiago. Het FLEC van Nzita Tiago heeft sinds decennia een gewapende afdeling, het FLEC-FAC, welke regelmatig betrokken was bij verschillende gewapende confrontaties met het FAA (Gewapende Angolese Troepen).

Ook andere FLEC/ FLEK facties betreffen in principe militaire groeperingen, hoewel niet steeds duidelijk is hoeveel mankracht ze werkelijk nog hebben in Cabinda, gezien de aanwezigheid van een grote Angolese troepenmacht in de provincie (Zie informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier). Antonio Luis Lopes wordt door het FLEC (o.l.v. Joel Batila, soms ook FLEK genoemd) verweten dat hij vooral zichtbaar is op het internet, maar eigenlijk niet gekend is in Cabinda zelf en hij wordt een bedrieger genoemd.

Het is dan ook opvallend dat u stelt dat Antonio Luis Lopes de leider van het FLEC is, gezien deze man al jaren in Europa verblijft en zijn rol bij het FLEC in Cabinda/Angola erg twijfelachtig is. U stelt verder dat uw vader al een tiental jaar tweewekelijkse vergaderingen van het FLEC hield in jullie huis, waar tot twintig mensen naartoe zouden komen (CGVS p. 11, 15). Verder stelt u dat uw vader (tweede) secretaris was van de FLEC afdeling van de gemeente Kilamba Kiaxi (in Luanda) en u veronderstelt dat ook andere gemeentes hun eigen FLEC afdeling hebben (CGVS p. 17). In de beschikbare publieke gegevens werden in 2013 geen gegevens gevonden over eventuele activiteiten van het FLEC in de Angolese hoofdstad. Kitembo verklaart hierover dat er in Luanda geen formele organisatie van het FLEC bestaat en dat het oprichten hiervan de leden en/of sympathisanten ernstig in gevaar zou brengen. (Zie informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier.) Het is dan ook erg opvallend dat u stelt dat er al jarenlang een lokale afdeling van het FLEC in Kilamba Kiaxi bestaat, en dat u denkt dat er ook in andere gemeentes afdelingen zijn. Wat zulke afdeling dan probeerde te bereiken vanuit Luanda kan u niet concreet toelichten (CGVS p. 17). U praat over het FLEC alsof het elke andere politieke oppositiepartij betreft, al stelt u dat ze niet deelnemen aan de verkiezingen (CGVS p. 12, 16). Van gewapende confrontaties tussen het FLEC en het FAA in het verleden heeft u in het geheel geen weet (CGVS p. 18). Dergelijke vage en lacuneuze verklaringen over de realiteit in Angola met betrekking tot de activiteiten van het FLEC, komen weinig doorleefd over, zeker voor iemand die stelt al jaren weet te hebben van vergaderingen in het ouderlijk huis en wiens vader een bijzonder toegewijd lid zou zijn (gezien zijn functie en de risico's die hij bereid blijkt te nemen, zie infra).

U overtuigt bovendien in het geheel niet in verband met de motivatie van uw vader (en bij uitbreiding uw broer) om bij het FLEC te gaan. U stelt dat zowel uw vader als uw moeder in de provincie Uíge geboren zijn (CGVS p. 6, 7) en dat er verder ook niemand van uw familie uit Cabinda afkomstig is. Gevraagd welk belang uw vader dan heeft bij een lidmaatschap van een Cabindese onafhankelijkheidsbeweging, stelt u slechts dat je niet uit de provincie moet zijn om bij de partij te gaan. U stelt dat uw vader zich kon vinden in hun gedachtengoed en om die reden toetrad tot de partij. Uw vader zou in augustus 2017 een verwittiging gekregen hebben en in oktober 2017 vielen dezelfde mensen jullie huis binnen, op zoek naar documenten (CGVS p. 12, 16). Uw vader weigerde deze te overhandigen, zelfs nadat uw broer in zijn voet geschoten werd en uzelf verkracht werd (CGVS p. 17). Wanneer wordt opgemerkt dat het erg onduidelijk blijft waarom uw vader zijn leven en dat van zijn kinderen in gevaar wil brengen voor een zaak die hem op het eerste zicht niet echt aanbelangt, herhaalt u slechts dat hij sympathiseerde met de partij en stelt u dat dit hem zijn leven heeft gekost (CGVS p. 16). Welk belang uw vader heeft bij de onafhankelijkheid van Cabinda, of waarom hij de Cabindese zaak zo genegen is, blijft volledig onduidelijk. Gevraagd of u dit nooit met hem besprak stelt u vaagweg dat u het er met hem over had en dat hij u vertelde dat hij erbij ging omdat hij het wilde, omdat hij zijn medepartijgenoten had gehoord over de strijd en hen bijtrad (CGVS p. 18).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt een kopie van uw Cédula Pessoal en van uw Angolees paspoort voor. Deze documenten ondersteunen uw verklaringen met betrekking tot uw identiteit, welke niet onmiddellijk ter discussie staat, hoewel moet opgemerkt worden dat loutere kopieën weinig bewijswaarde hebben, daar zij makkelijk kunnen gemanipuleerd worden. Ook legt u de geboorteakte van uw zoontje (E.M.M.M.L.), °26/5/2018 in Brussel) en zijn paspoort voor. Deze documenten ondersteunen zijn identiteit en nationaliteit, maar zijn verder niet meteen relevant met betrekking tot uw asielaanvraag. Er dient te worden opgemerkt dat bovenstaande beslissing enkel op u betrekking heeft en niet op uw zoontje, aangezien voor hem geen asielaanvraag werd geregistreerd. Uit uw verklaringen blijkt dat u wenst dat hij de Franse nationaliteit kan behouden (CGVS p. 19) en uit uw verklaringen blijkt verder ook niet meteen enig belang voor hem bij het verkrijgen van het vluchtelingenstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoekschrift

2.1. In een enig middel wordt geput uit *"de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht, van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de manifeste appreciatiefout, van de schending van de artikelen 62, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, van het procedure K.B. voor het Commissariaat"*.

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

"CGVS is niet overtuigend dat Mijnheer een vluchteling is en heeft twee argumenten genomen.

Het CGVS neemt een eerst argument over de mensen die naar het huis van de vader aankwam voor de vergadering van de partij.

Het is de verzoeker verweten om geen verder informatie te geven over die mensen, en CGVS verweet de verzoeker om niet verder gaan om informatie te hebben.

Het moet eerst onderlijnen worden dat de verzoeker niet persoonlijk bij de partij zit.

Ten tweede is de vader van de verzoeker die deel van de partij is en die de vergadering thuis organiseerde.

De verzoeker was alleen maar daar om haar vader te helpen, en om te koken.

In dergelijke omstandigheden kon ze alleen maar namen horen.

Op het moment van de vergadering kon ze niet raden dat verschillende problemen zal ontwikkelen.

Immers dacht ze niet dat zo veel problemen zal plaatsvinden, dat haar vader zal vermoorden worden

In dergelijke omstandigheden kunt de verzoeker niet voorspelen wat er gebeurde.

Meer moet het nog onderlijnen datze lid van de partij is en dat zijn vader weinig informatie gaf erover.

Het moet herhalen worden dat er over een oppositie partij gaat en dat het gevaarlijk kan zijn om informatie te verspreiden.

Het moet nog onderlijnen dat de vriend van de verzoekers vader tegen de verzoeker heeft gezegd om geen contact te nemen met Angola.

Hij wou gevaar voor de verzoeker vermijden.

In dergelijke omstandigheden kunnen we niet de verzoeker verwijten om geen informatie over haar situatie te geven.

Het CGVS gaat verder en werwijdt de verzoeker om Antonio Luis Lopez als voorzitter van de FLEC te vermelden.

Het CGVS baseert zich over een politiek analyse om te besluiten dat deze persoon niet in Cabindan zou kennen worden.

Het moet eerst onderlijnen worden dat de informatie in de beslissing een meer genuanceerd beeld geeft.

Immers legt de beslissing uit dat de FLEC/FLEK verschillende interne separatie gekend heeft en dat nieuw facties zijn geboren.

De informatie op het internet gaat in dezelfde zin en toont dat Mijnheer Lopez erg actief is voor de Cabindese strijd.

Het vervloei uit zijn website dat hij bijvoorbeeld aan vergadering in Europese Parlement deelneemt.

In dergelijke omstandigheden moeten we besluiten dat een erg actief persoon voor de strijd is en dat hij voorzitter van een afdeling is.

De antwoord is bijgevolg niet opvallend.

Meer moet het nog onderlijnen worden dat de verzoeker niet bij de partij maar is gelinkt door haar familie.

De verzoeker heeft de informatie dat ze kent gegeven door haar familie.

Het kan niet haar verwijten om deze naam te geven.

Het CGVS gaat verder en verwijdt de verzoeker om lacunaire en vage verklaringen te geven.

Het gaat over de vergaderingen, afdelingen, deelneming aan verkiezing, of nog gewapend confrontatie.

Zoals eerder gezegd de verzoeker geen lid van de partij is maar is gelinkt door haar familie.

Ze heeft haar broer en vader verloren en de verzoeker werd verkracht wegens deze partij.

De verzoeker heeft en gedetailleerd asielrelaas gegeven over wat ze heeft geleefd, maar was niet in de partij.

In dergelijke omstandigheden heeft ze de informatie over wat ze kent gegeven.

We moeten niet het eerst missie hier vergeten met name het feit te weten of de verzoeker een risico van vervolging heeft in geval van terugkeer in haar land.

De verzoeker was slachtoffer van akte van vervolging en het is gelinkt met een politiek probleem.

Bijgevolg vult de verzoeker de voorwaarden in om de status van vluchteling te krijgen.

Het is ten sloote verweten om geen duidelijkheid te geven over de reden van de betrokkenheid tot deze partij van haar vader en broer.

De verzoeker heeft uitgelegd dat haar vader een vriend uit Cabinda heeft.

Deze vriend heeft veel gesproken over de situatie in Cabinda aan de vader van de verzoeker gepraat.

Hij heeft hem overtuigd dat de situatie totaal onjuist is en dat iets moet maken worden.

Het blijkt uit dat de vader van de verzoeker werd overtuigd en besliste om met FLEC te werken.

In dergelijke omstandigheden is er geen onduidelijkheid over de situatie.

De vader en de broer van de verzoeker wilden strijden voor meer justitie in hun land en besliste om met FLEC te maken.

Meer moet het herhalen worden dat het over een oppositie partij gaat en dat de vader van de verzoeker geen verder informatie gaf.

De verzoeker heeft de duidelijke en gekende informatie over de situatie.

In dergelijke omstandigheden kunnen we niet haar verwijten om andere informatie te geven.

Het CGVS bespreekt dan de documenten van de verzoekster, en is van mening dat ze alleen maar kopie van haar I.D. kaart en paspoort neerlegde.

Het moet hier onderlijnen worden dat de verzoekster haar origineel I.D. kaart heeft neergelegd.

Dan is de bestreden beslissing af en het bestuur heeft geen opmerkingen gemaakt over de mogelijke toepassing van de subsidiaire bescherming.

Immers is niets gezegd over de toepassingvoorwaarden en over de algemene situatie in Angola.

De bestreden beslissing moet vernietigen worden om verder instructie te maken.

Meer leiden deze schendingen tot een schending van artikel 62 van het wet van 15 december 1980 en van artikelen 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Immers leggen deze artikelen op dat de bestuurshandelingen gemotiveerd worden en dat deze motivatie adequaat is op feitelijke en juridische vlak.

In de mate waar de beslissing het behoorlijk bestuur, in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht schendt kan het niet adequaat gemotiveerd wordt.

Bijgevolg worden de artikelen 62 van het wet van 15 december 1980 en 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden

• **Wat de kwaliteit van vluchteling betreft (Artikel 48/3 van het wet van 15 december 1980)**

Is iedere persoon gevlucht als hij met bestaansrecht vreest dat hij ten gevolge van zijn ras, zijn godsdienst, zijn nationaliteit, zijn lidmaatschap van een zekere sociale groep wordt vervolgd of zijn politieke overtuiging, en die of, ten gevolge van deze vrees kan, wil zich van de bescherming van dit land eisen, of die, door bovengenoemd gevreesd, niet er niet wil terugkeren.

In het present geval moet het onderlijnen worden dat de verzoekster het risico loopt om vervolgd te worden.

Immers werd hij vervolgd want haar vader politieke activiteiten makten voor een oppositie partij.

De verzoekster kon geen bescherming hebben uit haar land van herkomst in de mate dat haar overheden ook haar kunnen vervolgen.

Bijgevolg moet de hoedanigheid van vluchteling aan de verzoeker verlenen.

• **Wat de subsidiaire bescherming betreft (Artikel 48/4 van het wet van 15 december 1980)**

Betreffende de veiligheidssituatie van de herkomst gebied van de verzoeker, blijkt het uit dat het situatie niet correct werd geanalyseerd.

Rekening houdend met de situatie en het persoonlijke profiel van de verzoeker is hij een deel van risico groep.

Bijgevolg past het de subsidiaire bescherming aan de verzoeker te verlenen.

Het betreft dat CGVS niet met het geheel van de elementen rekening heeft gehouden die het mogelijk maken om op juiste wijze de situatie te analyseren, en niet met de context rekening gehouden zodanig dat het nodig is om de betwistbare beslissing te herzien en om aan de eiser het asielrecht of aan gebrek de subsidiaire bescherming te verlenen.”

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing

te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Verzoekster omschrijft niet op welke wijze verweerder “het procedure K.B. voor het Commissariaat” heeft geschonden. Deze schending wordt niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. Verzoekster verklaart dat haar vader en broer werden vermoord omwille van hun lidmaatschap van de FLEC maar ze brengt geen begin van bewijs bij inzake deze essentiële gegeven in haar relaas. Verzoekster dient derhalve te voldoen aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4.

Verzoekster voert aan dat haar vader een actief lid was van FLEC. De verwijzing in het verzoekschrift naar een vriend die de reden was waarom verzoeksters vader zich engageerde is niet afdoende om de motivering te weerleggen die stelt:

“U overtuigt bovendien in het geheel niet in verband met de motivatie van uw vader (en bij uitbreiding uw broer) om bij het FLEC te gaan. U stelt dat zowel uw vader als uw moeder in de provincie Uige geboren zijn (CGVS p. 6, 7) en dat er verder ook niemand van uw familie uit Cabinda afkomstig is. Gevraagd welk belang uw vader dan heeft bij een lidmaatschap van een Cabindese onafhankelijkheidsbeweging, stelt u slechts dat je niet uit de provincie moet zijn om bij de partij te gaan. U stelt dat uw vader zich kon vinden in hun gedachtengoed en om die reden toetrad tot de partij. Uw vader zou in augustus 2017 een verwittiging gekregen hebben en in oktober 2017 vielen dezelfde mensen jullie huis binnen, op zoek naar documenten (CGVS p. 12, 16). Uw vader weigerde deze te overhandigen, zelfs nadat uw broer in zijn voet geschoten werd en uzelf verkracht werd (CGVS p. 17). Wanneer wordt opgemerkt dat het erg onduidelijk blijft waarom uw vader zijn leven en dat van zijn kinderen in gevaar wil brengen voor een zaak die hem op het eerste zicht niet echt aanbelangt, herhaalt u slechts dat hij sympathiseerde met de partij en stelt u dat dit hem zijn leven heeft gekost (CGVS p. 16). Welk belang uw vader heeft bij de onafhankelijkheid van Cabinda, of waarom hij de Cabindese zaak zo genegen is, blijft volledig onduidelijk. Gevraagd of u dit nooit met hem besprak stelt u vaagweg dat u het er met hem over had en dat hij u vertelde dat hij erbij ging omdat hij het wilde, omdat hij zijn medepartijgenoten had gehoord over de strijd en hen bijtrad (CGVS p. 18).”

Van verzoekster, die universitaire studies psychologie heeft gedaan, kan immers verwacht worden dat zij meer inzage kan geven in de motieven waarom haar vader zich actief betrokken voelde met de problematiek van Cabinda aangezien hij niet van daar afkomstig was. Dit geldt des te meer aangezien verzoekster verklaarde dat ze kookte voor de leden van de groep van haar vader en, daarenboven, de persoon die haar hielp het land te verlaten (P. M.) dezelfde persoon is die verzoeksters vader overtuigde van de Cabindese problematiek (gehoor CGVS, p. 10; p. 19).

Nopens de aanwezigheid van FLEC in de Luanda stelt de bestreden beslissing:

“Verder stelt u dat uw vader (tweede) secretaris was van de FLEC afdeling van de gemeente Kilamba Kiaxi (in Luanda) en u veronderstelt dat ook andere gemeentes hun eigen FLEC afdeling hebben (CGVS p. 17). In de beschikbare publieke gegevens werden in 2013 geen gegevens gevonden over eventuele activiteiten van het FLEC in de Angolese hoofdstad. Kitembo verklaart hierover dat er in Luanda geen formele organisatie van het FLEC bestaat en dat het oprichten hiervan de leden en/of sympathisanten ernstig in gevaar zou brengen. (Zie informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier.) Het is dan ook erg opvallend dat u stelt dat er al jarenlang een lokale afdeling van het FLEC in Kilamba Kiaxi bestaat, en dat u denkt dat er ook in andere gemeentes afdelingen zijn. Wat zulke afdeling dan probeerde te bereiken vanuit Luanda kan u niet concreet toelichten (CGVS p. 17). U praat over het FLEC alsof het elke andere politieke oppositiepartij betreft, al stelt u dat ze niet deelnemen aan de verkiezingen (CGVS p. 12, 16). Van gewapende confrontaties tussen het FLEC en het FAA in het verleden heeft u in het geheel geen weet (CGVS p. 18). Dergelijke vage en lacuneuze verklaringen over de realiteit in Angola met betrekking tot de activiteiten van het FLEC, komen weinig doorleefd over, zeker voor iemand die stelt al jaren weet te hebben van vergaderingen in het ouderlijk huis en wiens vader een bijzonder toegewijd lid zou zijn [...]”.

Verzoekster voert geen concreet verweer tegen de voormelde motivering.

In acht genomen dat ze voorhoudt dat haar vader jarenlang lid was van FLEC en dat zij kookte voor de vergaderingen is het niet aanvaardbaar dat ze geen weet zou hebben van andere afdelingen van FLEC; deze vaststelling ondermijnt verzoeksters geloofwaardigheid.

Inzake verzoeksters houding met betrekking tot de nasleep van het voorgehouden incident waarbij haar vader en broer werden gedood, stelt de bestreden beslissing:

*“Vooreerst valt op dat u slechts een beperkte interesse blijkt te hebben in het hoe of waarom van de inval en in de gevolgen hiervan voor de andere deelnemers aan de vergaderingen van het FLEC in uw ouderlijk huis (CGVS p. 4, 11). Hoewel u verschillende participanten bij naam kende, weet u niet hoe het hen verging, noch deed u hier navraag over (CGVS p. 15). U vroeg nooit aan de vriend van uw vader, zelf Cabindees en eerste secretaris (in Kilamba Kiayi, waar uw vader tweede secretaris was) waar die mannen naar op zoek konden zijn geweest, noch hield u contact met Pedro om op de hoogte te blijven van eventuele ontwikkelingen met betrekking tot uw problemen (CGVS p. 15 - 17). Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging, worden verwacht dat deze tracht zich te informeren omtrent de evolutie van de problemen die tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst hebben geleid. Dit zou u immers cruciale informatie kunnen verschaffen over het risico dat u momenteel nog loopt. **Dat u heeft nagelaten dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en doet reeds bij voorbaat afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u aangevoerde vrees voor vervolging.**”*

Verzoeksters verweer inzake de situatie van de andere personen die deelnamen aan de vergaderingen kan niet worden aangenomen. Aangezien ze aanvoert dat haar vader en broer werden gedood en zijzelf verkracht werd, is het in het kader van haar persoonlijke veiligheid niet aanvaardbaar dat zij zich niet verder inlichtte over het lot van de andere deelnemers aan de vergaderingen. Verzoekster werd bovendien geholpen het land te verlaten door P. M., de vriend van haar vader die hem overtuigde van de zaak van Cabinda; bijgevolg kan van verzoekster verwacht worden dat zij zich verder inlichtte over de evolutie van de problematiek.

De voorgaande vaststellingen leiden ertoe dat verzoeksters verklaringen niet samenhangend en aannemelijk zijn. Haar verklaringen zijn tevens in strijd met de algemene en specifieke informatie die relevant en gekend zijn. Verzoekster voldoet niet aan het bepaalde in artikel 48/6, § 4, c). Verzoekster voldoet bijgevolg niet aan de cumulatieve voorwaarden inzake bewijs zoals omschreven in artikel 48/6, § 4. Gelet op de devolutive werking van het beroep stelt de Raad vast dat verzoeksters relaas bijgevolg niet geloofwaardig is.

Kritiek op de overvloedige motivering inzake de rol van Antonia Luis Lopes vermag geen afbreuk te doen aan deze vaststellingen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. De bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoekster brengt geen element bij waaruit kan blijken dat er omwille van de veiligheidssituatie in haar hoofde een reëel risico is op ernstige schade.

Verzoekster toont gelet op het voormelde inzake de ongeloofwaardigheid van haar relaas niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS